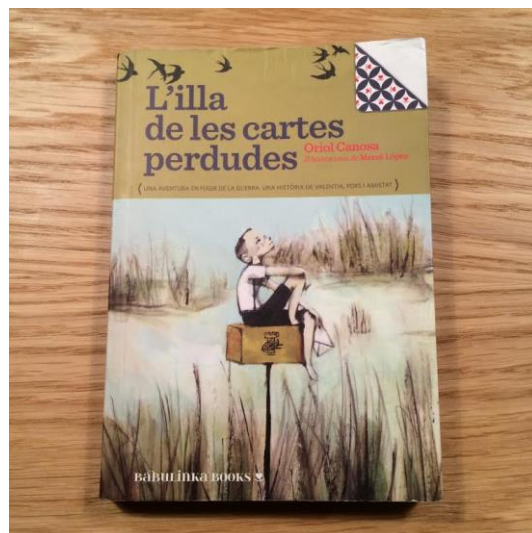

Club de lectura juvenil

Oriol Canosa

L'illa de les cartes perdudes

Dimarts, 22 de desembre a les 18.00 h.

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

CULTURA
FIGUERES

Autors:

Oriol Canosa. Autor. Va néixer a Tarragona el 1975 i ha viscut a Barcelona i a Istanbul.

Va estudiar Humanitats i es guanya la vida fent de llibreter, tot i que també ha treballat en un refugi de muntanya i en una granja d'animals. Està convençut que totes tres feines s'assemblen molt. Li agrada caminar: ha travessat Europa a peu un parell de cops.

Ha publicat una *Guia de butxaca per a persones inquietes* (Intermón) i el conte infantil *La casa del professor Kürbis* (Baula / Edelvives). A més, escriu sobre temes socials i ambientals al blog www.donantdades.com.

Mercè López. Il·lustradora. Va néixer a Barcelona el 1979.

Treballa com a il·lustradora per a editorials de diferents països i s'interessa pel disseny, la publicitat i qualsevol tipus de projecte artístic que es presenti.

Ha publicat dos àlbums il·lustrats del quals també n'és l'autora: *Qui es-tu?* publicat a França i Corea i *L'enfant qui mangeait des margouillats* publicat a França i seleccionat per al Programa Nacional Biblioteca da Escola 2012 a Brasil. En l'últim any destaquen les publicacions de *Tu corazón en un cofre* (Lumen) i *La casa* (A buen paso).

Més informació a www.mercelopez.com.

Obra:

La història arrenca l'estiu de 1914, just quan esclata la Primera Guerra Mundial. L'Albert, un nen alsacià d'onze anys, és enviat pels seus pares a casa del seu oncle Audubon, a Isolla de la Cona, una petita illa que es troba a la desembocadura del riu Isonzo a l'Adriàtic. Allí viurà un any allunyat del front i dels bombardeigs.

Al llarg de la lectura assistirem al procés d'aprenentatge i creixement del protagonista. Envoltat de potents personatges secundaris, viurà una experiència que l'ajudarà a sobreposar-se a l'enyorança i a la por, i a descobrir la pròpia força interior i el valor de l'amistat.

Un apassionat ornitòleg (l'oncle Audubon), un longeu carter imperial (el príncep Franz von Thurn und Taxis), una parella de bessons trapelles (els cosins Max i Moritz), un poeta que dona bons consells (Rainer) i un gondoler protector i oportú (Nereu) compartiran amb l'Albert l'aventura de la vida en temps de guerra.

Prosa àgil i directa. Il·lustracions que representen els adults com a humans animalitzats (segons nom i context) i els nens en la seva aparença purament humana (llevat de la nit del Carnaval dels animals). Edició molt acurada que acompanya la història en la seva categoria de joia.

M'ha agradat la mirada innocent de l'Albert, que transporta el lector a la infantesa ("el lloc on tots voldríem tornar"). He après coses noves i interessants sobre el món natural (especialment dels ocells). He gaudit amb les referències històriques i sobretot literàries que s'amaguen darrere alguns personatges i situacions (propostes hipertextuals ben trobades). Reivindico, amb el poeta, el gènere epistolar. I finalment, valoro el tractament del context de guerra, que malauradament avui dia encara destrossa la vida de tants infants.

Apte per a tots els públics perquè ofereix diferents nivells de lectura.
Heus aquí una autèntica invitació a gaudir del plaer de llegir.

Text extret de: <https://bibliotecavirtual.diba.cat/>

Opinió:

El subtítol d'aquest llibre és: «Una aventura en fugir de la guerra. Una història de valentia, pors i amistat». Amb això ja es veu de què va l'argument, protagonitzat per l'Albert, un noi alsacià, entre 1914 i 1915.

Tanmateix, el personatge central queda diluït, en la novel·la, per la força expressiva i les característiques formals dels personatges secundaris, que constitueixen el millor del relat: Audubon, Nereu, el príncep Von Thurn und Taxis, Rainer o Max i Moritz són propostes intertextuals heterogènies que deixen aflorar els coneixements culturals de l'autor, que demostra tenir tant traça i fluïdesa en la redacció com una notable sensibilitat.

L'únic problema és que la paraula «aventura» resulta una mica baldera, perquè de peripècia n'hi ha relativament poca. Més que no pas l'acció, el pal de paller del relat són les emocions i els sentiments, ben expressats en les il·lustracions que l'acompanyen. Deixem-lo, doncs, en un bon lloc dins les novel·les iniciàtiques...

Teresa Duran

Text extret de: <https://www.clijcat.cat/faristol/critica/Lilla-de-les-cartes-perdudes>